

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 26. července 2022 v senátě složeném z předsedy Mgr. Adama Kafky a soudců Mgr. Lenky Králíkové a Mgr. Pavla Rujbra, odvolání obžalovaného **R.D.**, nar. XXXXX, proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 1. 6. 2022, č.j. 88T 21/2022-94,

takto:

I. Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o uloženém trestu.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu odvolací soud rozhoduje tak, že se obžalovanému za přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku a za sbíhající se přečin maření výkonu úřední rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku, kterým byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 26.5.2022, č.j. 9T 48/2022-44,

ukládá

podle § 358 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznic **s ostrahou.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se ruší výrok o trestu z rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 26.5.2022, č.j. 9T 48/2022-44, jakož i všechna další rozhodnutí, na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

II. Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tak, že

dne 15. 9. 2021 v době kolem 20:33 hod., před restaurací Chmelová šiška na Makovském náměstí č. 1 v Brně, po předchozím verbálním napadání, fyzicky napadl P.K., nar. XXXXX, a to tím způsobem, že do něj strkal, poté ho asi třikrát udeřil dlaní do obličeje a zadní části hlavy, čemuž se poškozený bránil a chtěl z místa odejít, avšak R.D. se postavil před něj a opakovaně poškozeného verbálně napadal a plival na něj a svým jednáním tak poškozenému P.K. způsobil zranění spočívající v otoku a hematomu pravé poloviny hlavy a bolestivosti hlavy, tedy poranění zcela lehké, které si vyžádalo lékařské ošetření, avšak k citelnému omezení v obvyklém způsobu života nedošlo,

a tohoto jednání dopustil přesto, že byl pravomocným trestním příkazem Městského soudu v Brně, sp. zn. 8 T 29/2014, ze dne 8.4.2014 odsouzen, mimo jiné i pro přečin výtržnictví dle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 6 měsíců podmíněně odloženému na zkušební dobu v trvání 20 měsíců, který byl přeměněn na trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců se zařazením k výkonu do věznice s dozorem, který vykonal dne 25. 7. 2018 a pravomocným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 7. 11. 2019, sp. zn. 6 T 163/2019, odsouzen za přečin výtržnictví dle ustanovení § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou.

2. Za tento trestný čin a sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 26. 5. 2022, č.j. 9T 48/2022-44, který nabyl právní moci 26. 5. 2022 (kde mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 1 měsíce se zařazením do věznice s ostrahou), mu byl podle § 358 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 20 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Zároveň byl zrušen výrok o trestu z výše uvedeného rozsudku Městského soudu v Brně, 9T 48/2022, jakož i všechna další rozhodnutí, na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.
3. Citovaný rozsudek napadl odvoláním obžalovaný, a to do výroku o trestu. V písemném odůvodnění odvolání odkazuje zejména na skutečnost, že se u hlavního líčení v plném rozsahu doznal k trestné činnosti, prohlásil, že není sporu o tom, co se stalo. Soud tak neprováděl dokazování, zabýval se toliko výší trestu a zohlednil bohatou recidivu obžalovaného, která je jistě přitěžující okolností a naopak zohlednil doznání jako polehčující okolnost. Dle názoru obžalovaného soud nepromítl skutkovou stránku věci do úvah o trestu, když připouští, že obžalovaný byl podnapilý a provokoval poškozeného, nicméně poškozený se opakovaně dopustil vůči obžalovanému násilí, a to ve formě, která podle názoru obžalovaného neodpovídala pouze

nutné obraně. V důsledku tohoto jednání poškozeného pak obžalovaný upadl na zem a vyrazil si dva spodní zuby. Rozložení agrese mezi účastníky potyčky měl soud podle obžalovaného vzít v úvahu při stanovování výše trestu, stejně jako škodlivý následek způsobený jednáním obžalovaného, který byl v tomto případě téměř nulový. Poškozenému bylo způsobeno jen lehké povrchové zranění hlavy, které jej nijak neomezilo v dalším životě. Odvolatel ale zejména argumentuje skutečností, že v rámci návrhu na potrestání navrhovala státní zástupkyně, aby byl obžalovanému uložen souhrnný trest odnětí svobody v délce 25 měsíců společně s ústavním ochranným léčením protialkoholním, když tento souhrnný trest byl evidentně navrhován k rozsudku Městského soudu v Brně, 5T 123/2021, kterým byl obžalovanému uložen trest v délce 20 měsíců, tedy jakési „prodloužení“ trestu odnětí svobody o 5 měsíců oproti trestu uloženého rozsudkem Městského soudu v Brně, 5T 123/2021. Soud však ukládal souhrnný trest ve vztahu k rozsudku MS Brno 9T 48/2022, kterým byl obžalovanému uložen trest ve výměře toliko 1 měsíce se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou. Podstatně se tak odchýlil od zjevného záměru státního zástupce, aby byl za trestnou činnost projednávanou v rámci tohoto řízení uložen obžalovanému trest odnětí svobody v délce 5 měsíců. S ohledem na výše uvedené má obžalovaný za to, že při určení druhu a výměry trestu soud nezohlednil všechna dostupná hlediska a délku trestu odnětí svobody určil příliš dlouhou. Zejména s ohledem na nízkou společenskou škodlivost spáchaného skutku. V závěru potom obžalovaný navrhuje, aby mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců ke sbíhajícimu se rozsudku MS Brno, 9T 48/2022.

4. Odvolání bylo podáno včas, oprávněnou osobou a obsahovalo veškeré náležitosti odvolání dle § 249 odst. 1 trestního řádu. Odvolací soud neshledal důvody pro odmítnutí nebo zamítnutí odvolání ve smyslu § 253 odst. 1, 3 trestního řádu. Z podnětu podaného odvolání tak odvolací soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1, 3 trestního řádu napadený rozsudek přezkoumal pouze ve výroku o uložení trestu odnětí svobody, když pouze proti tomuto směřovalo odvolání obžalovaného, jakož i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, když neshledal, že by tyto měly svůj původ v jiném, než napadeném výroku.
5. V řízení, které předcházelo napadenému rozsudku bylo důsledně postupováno v souladu s ustanoveními trestního řádu, zejména pak s těmi, které mají zabezpečit řádné objasnění věci a právo obžalovaného na obhajobu. Řízení není zatíženo žádnými vadami, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávané části rozsudku. Ostatně obžalovaný to ani nenamítal. Nebyl proto shledán důvod pro zrušení rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.
6. Soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku rozvedl veškeré okolnosti polehčující i přitěžující na straně obžalovaného, které jej vedly ke stanovení druhu a jeho výměry. Zcela správně dospěl k závěru, že na obžalovaného není možno působit jiným druhem trestu, než trestem nepodmíněným. Pokud však obžalovanému ukládal trest v horní polovině zákonné trestní sazby, takový trest dle odvolacího soudu nelze, než s ohledem na všechny zjištěné okolnosti a zejména pak prohlášení viny ve smyslu § 206c odst. 1 trestního řádu označit jako trest nepřiměřeně přísný. Lze navíc přisvědčit odvolací námitce v tom směru, že návrh státního zástupce vycházel z předpokladu, že bude souhrnný trest ukládán k trestu ve výměře 20 měsíců, nikoliv trestu ve výměře 1 měsíc. S ohledem na shora uvedené tak odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve smyslu § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu, a to pouze ve výroku o uložení trestu odnětí svobody a sám obžalovanému po vyhodnocení všech okolností stanovených v § 38 odst. 1, § 39 odst. 1, 3 trestního zákoníku uložil trest přiměřený, a sice v 1/3 zákonné trestní sazby § 358 odst. 2 trestního zákoníku a podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku pak obžalovaného pro výkon trestu odnětí svobody zařadil do věznice s ostrahou.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. b/cc trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a, trestního řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a-l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 tr. řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000,- Kč.** (§ 3a vyhl. č. 312/1995 Sb.).

Brno 26.07.2022

Mgr. Adam Kafka v.r.
předseda senátu

Vypracoval:
Mgr. Pavel Rujbr